

Allâh Dostlarınınin Zâhirde Küfür gibi Gözüken Sözleri – 3. Bölüm

Tasavvuf erbabı geçmiş ve şimdiki âlimlerinden bu tür sözleri işitiği zaman bu sözleri normal görmemeliler. Bilmeden o sözleri savunmaya kalkıp karşı tarafı tekfir etmemeliler. O sözün küfür sözü olduğunu kabul edilmesi gerek. Yoksa her cemaat âlimlerini körü körüne savunursa kötü niyetli şeyhlerin, ajanların İslam’a zarar verecek sözleri bazı cemaatler tarafından güzel görülebilir. Bu da zamanla İslam’a büyük zararlar verebilir. Bu caiz olmayan hoş görüyü malasef bazıları yapmaktadırlar.

Biz ehli sünnet vel cemaat mezhebi mensupları olarak o küfür sözlerinden dolayı, o sözleri söyleyenleri tekfir etmeyiz. Tekfir etmememiz, o sözlerin küfür sözleri olmadığı anlamına gelmez.

O sözler haddi zatında küfür içerikli sözlerdir. Fakat biz **ehl-i sünnet itikadı** gereği tekfirden uzak dururuz. Bunun için o sözlerin aslını araştırıp tevil etmeye çalışırız.

İmam-ı Rabbani Hazretleri cem makamını geçerken söylenen sözlerin şeriate uymadığını şeriate uymayanın da hakikat olamayacağını söylediği gibi biz tasavvuf ehli olarak Şeriate uymayan hiçbir sözü kim söylerse söylesin kabul etmeyiz hoş görmeyiz.

Bayram Hoca İmam-ı Rabbani Hazretleri’nin öyle bir söz söylemediğini ifade etmiştir. İmam-ı Rabbani Hazretleri’nin, Şeyh Hamid Nehari’ye yazdığı 393. Mektupta **Aynü’l-Kuzat**’ın, **Temhidat** aldı eserinde söylenen:

“O ki, siz İlâh olarak bilirsiniz, bize göre Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) olmaktadır. O ki, siz Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) olarak bilirsiniz, bize göre yüce Sultan İlâh’tır.” diye söyleyenlerin sözünün açıklanmasını İmam-ı Rabbani Hazretleri şöyle açıklıyor:

Bu misillu ibareler, tevhidden haber verip sekrin galebesi halinde meşayihden sudur etmektedir. O sekrin galebesi dahi, cem mertebesi bu tarikat küfrü... diye anlatılır.

Bu halde iken bu makamda olanlar sekrin galebesi halinde Allah’tan başka bir şey görmezler onun için zahirde küfür gibi gözüken acayip sözler söylerler. Yukardaki sözü söyleyenler şöyle hissederler: “Sizin Allah ve Muhammed’i farklı görmemiz bize göre öyle değildir. İkiisi birbirinin gayrı değildir. Birlerden bir bir değil, **ikincisi olmayan (ehad)** bir olarak görüyoruz. İkincisi olmaktan münezzeh görüyoruz” diyorlar.” Yani, ikinci bir varlık olmadığına göre Hazreti Muhammed ondan nasıl ayrı olabilir.” diyorlar, diyor İmam-ı Rabbani Hazretleri.

“Evvel, ahir, zâhir, bâtın Allah (Celle Celâlulû) olduğuna göre, ikinci bir varlığa mahal kalmıyor demek, cem’ül-cem makamındaki bir hal, salık tamamen bir gaybûbet halindedir. Kendini böyle bir duyma ve hissetme zemzemesi içinde

bulan hak yolcusu, artık ne başkalarını ne de kendini duymaz hissetmez.

Hak'tan gayrı her şeyi, **O'nun ziya-i vücûdunun** bir gölgesinin gölgesi olması itibarıyla unuttur ve bütün benliğiyle asla yönelir. O halde Allah (Celle Celalühü) başka bir varlık düşünemez.

İşte bu haldeyken ikinci bir varlığı göremediği için Hazreti Muhammed Allah (Celle Celalühü)'tan nasıl ayrı olabilir, diyerek bir görüyolar. Bu bir görme, bizim anladığımız eşit anlamında değildir.

Bu görüş, cem mertebesine mahsustur. Kişi bu makamdan geçtiği zaman, yine yaratılanları ve yaratana, tıpkı en başta olduğu gibi farklı bulurlar. Allah tektir eşi benzeri yoktur. Hazreti Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğu gerçeğine döner ikisini aynı değil, farklı görür. Yani sülûkün sonunda varılan yer, yine şeriatin hakikat olduğu, şeriatin haricinde hakikat olmadığıdır. Şeriate uymayan hakikat, hakikat değildir. Yani cem makamını geçerken söylenen sözlerin, şeriate uymadığını, şeriate uymayanın da hakikat olamayacağını söylüyor. İmam-ı Rabbani Hazretleri:

Hallac-ı Mansur'un, bu makamdan çıkıp normale dönmesi lazımdı. Dönemediği için yargılandı ve öldürüldü. Fakat o kararı veren tasavvuf âlimleri ve diğerleri Hallac-ı Mansur'u tekfir etmedi.

Bu makamından çıkamayan Hallac-ı Mansur "**Enel-Hak**" dedi. Bu sözün anlamı, (Ben Hakkım) demek ise de (Haktan başka hiç kimse yok) demek istemişti.

Bu makamda Hak'tan gayri her şeyi, O'nun ziya-i vücudunun bir gölgesinin gölgesi olması itibarıyla unuttur ve bütün benliğiyle asla yönelir.

Hallac-ı Mansur, o halde Allah (Celle Celalühü)'tan başka bir varlık düşünemediği için, kendini de yok gördüğü için "Ben Hakk'ım!" derken kendini değil, Allah Celle Celaluhû'yu kasdetmiştir. Çünkü Allah Celle Celaluhû'dan başka bir varlık düşünmüyor, görmüyordu. Mekke'li müşrikler bile Allah eşittir putlarımız, dememişken olayı bu yöne çekmeye çalışıp böyle olduğunu insanlara anlatmaya çalışanlar var. Ya yukarda anlatılanları bilmediğinden ya da art niyetli kimseler olduğu için böyle konuşuyorlar.

Bu sözlere zahiren küfür denebilir. Ama o sözü söyleyenleri şirk ile tekfir etmemek lazım. Normal iken mantıklı ve sözlerine itimat edilen bir insanın içki içip, şarhoş olması sonucunda, kendinde olmadan söylediği acayip sözleri, ameliyattan önce narkoz verilmiş bir insanın acayip sözleri, psikolojik tedavi gören bir kimsenin söylediği acayip sözleri, bir kişinin aşırı sevinçli ve heyecanlı anlarında söylediği acayip sözleri sağlıklı bir insan sözü gibi görülmez, bulunduğu duruma göre mazur görülür.

Hazreti Yusuf'un güzelliği karşısında, kadınlar kendinden geçip ellerini kestiklerini bile hissetmiyor. Manevi bir makamda Hak'tan gayrı her şeyi, O'nun ziya-i vücûdunun bir gölgesinin gölgesi olması itibarıyla unutup ve bütün benliğiyle asla yönelerek Allah (Celle Celaluhû)'tan başka bir varlık düşünemeyen o Allah dostlarının hallerini ve kendinde olamayışlarını düşünebiliyor musunuz?

Kişi bilmediğinin düşmanıdır. Bu halleri bilmeyen, yaşamayan, anlayamayan günümüzde Selefi görüşü üzere olduğunu iddia edenlerin adam kazanmak, münazarada haklı çıkmak için tasavvufu kötü göstermek için, belden aşağı vurarak Allah dostları, büyük velilerden sadır olan sözleri araştırmadan, diğer sohbetlerini dinlemeden, eski kitaplarına bakmadan, tevil etmeden sekir halindeki o sözülere değerlendirme yapmaları doğru mudur?

Geçmişteki ve gelecekteki bütün hayatını, kişiliğini, itikadını hepsini hemen tekfir ediyorlar. Hem Müslümanların birlik beraberliğine, hem kendilerine, hem de onlara inanıp bir Müslüman'ı tekfir etmek durumunda kalan Müslümanlara zarar veriyorlar. Fakat Selefi görüşü üzere olduğunu iddia edenlerin görüşlerinin kaynaklarından biri olan İbn Teymiyye sekr yani manevi sarhoşluk hakkında bazı büyüklerin bu halde iken söyledikleri şeriat dışı sözlerinden bahsediyor, günah olmadığını söylüyor.

İbn Teymiyye diyor ki: “Bu kişiler hakkında şöyle hükmedilir: kişinin aklı haram olmayan bir şeyden gitti ise, o zaman ondan sudûr eden yasak sözlerden ve fillerden sorumluluk yoktur.[\[1\]](#)”

Selefi görüşü üzere olduğunu iddia edenlerin, kendi âlimlerinin bu sözüne uyup bu halde olan velileri tekfir etmemelerini beklerdik.

Hayatlarını devamlı namaz, oruç, zikir ve ibadet ile geçiren o Allah dostlarını küçük bir çocuğun bile söylemeyeceği, o küfür sözlerini söylediğini düşünmek, o kişinin tasavvufu veya o kişinin yaşadığı o cezbe halini bilmediğini, anlamadığını gösterir. Ayrıca o sözlerin bir kısmı, o âlimlerin kitaplarına sonradan sokulmuştur. Bunu İslam dinine zarar vermek, Müslümanlar arasında fitne çıkartmak isteyen müsteşriklerin yaptıkları, tarihi vakıalarla bilinmektedir.

Bayram Hoca'yı söylediği sözden dolayı tekfir edenler, yukarıda anlattıklarımızı bilmiyor olabilirler. Fakat ehl-i sünnet itikadı gereği tekfirden uzak durup o sözü tevil etmeleri gerekirdi. Nasıl tevil edilebilir ki biz tevil edemiyoruz derlerse, o zaman şu kısa açıklamayı yapmamız gerek.

Konunun Anlaşılması İçin Başından Geçen Bir Olay

Birgün evimde kalpten sessizce “la ilahe illallah” diye 5000 defa zikir ediyordum. Allah (Celle Celalühü)'ın huzurunda normalde diz üstü oturmam gerekirken ayaklarımı uzatmıştım. Derken uyanık olduğum halde, evin tavanından florans ışığına benzer ama yüzlerce misli çok daha güçlü ve güzel bir nur evin her tarafından benim vücudumu kapladı

Asitin içinde eriyip asitte kaybolmak gibi ya da kızgın lavların içinde eriyip ateş olmak gibi, o güçlü ışığın içine kendimi kaybettim. Yalnız Allah (Celle Celalühü)'ın tecellisiyle o nur, ışık vardı başka hiçbir şey düşünemiyordum. Zamandan, mekândan münezzeh, şekil suret olmadan, nasıl rüzgârı görmez, ama hissedersiniz, ateşi görmeden sıcaklığını hissetmek gibi, Allah (Celle Celalühü)'ı çok yoğun bir şekilde hissettim.

Ben hemen ayaklarımı düzelttim diz üstü oturdum. Allah'ın huzurunda hissetmenin verdiği korku, sevinç, heyecanla karışık bir duygu ile kitledim,

yani kımıldayamaz oldum.

İşte o haldeyken, bana bıçak soksanız, ev yansa, gözümün ucunu bile o yöne çeviremeyecek kadar kımıldayamaz bir haldeydim. Bu gücün karşısında boyun eğdim. Başka bir şey düşünemez oldum. Dünyayla iliskim kesildi. O ı ışık nur Allah (Celle Celalühü) hissetmem duygusu ve ben vardım.

Yukarda anlattığım olay, hal hayatımda bir kere oldu ve 1 dakika sürdü. Bu olaydan sonra, Hazreti Ali (Radiyallahu anh)'nin bacağına ok saplandığı zaman, namazdayken çıkartın demesiyle, Hazreti Ali (Radiyallahu anh)'nin, namazlarında o hal üzere olduğunu anladım.

Onların gizliden gizliye dedikodularını duyunca, onlara bir davetçi gönderdi, onlar için dayalı döşeli bir sofraya hazırladı, her birine bir bıçak verdi ve: «Çık karşılarına!» dedi. Kadınlar onu görür görmez çok büyüttüler, kendi ellerini doğradılar ve: «Haşa, Allah için bu bir insan değil, ancak değerli bir melektir!» dediler. (YÛSUF – 31)

Hız.Yusuf'un güzelliğini gören o kadınlar ellerini doğrarcasına kestiği halde bir şey hissetmiyorsa ya Allah (Celle Celalühü) görür gibi hisseden bir insanı halini benim o anki halimi düşünebiliyormusunuz. Ben o hali yaşadıktan sonra o kadınların halini gerçek manada anladım.

Tarikatta, eski müridler bir an bile Allah'tan gaflette kalırlarsa, tasavvufta aldıkları mesafelerde geri gidermiş derlerdi. Yani benim hayatımda bir dakika yaşadığım o hali, onlar günün birçok zamanında böyle geçiriyorlarmış, onu anladım.

Bu başımdan geçen olayı anlatmaktaki maksadım bazıları internet ve diğer ortamlarda rabıta ve tarikat derslerini yapanlar için tarikat derslerini yapıyorlar ama hayatlarında o halleri yaşamıyorlar demelerinin bir bakıma doğru ama herkes için geçerli olmadığını ifade etmek için anlattım. Allah dostlarının o büyük makamlarını o makamlardaki hallerinin azıcık da olsa anlaşılmasını sağlamak için anlattım. İşin içine riya da girmiş olabilir zaten hep kayıptayım bari Müslüman kardeşlerim anlatılmak isteneni anlayarak onlar kazançlı olsun.

Yaşadığım olayın faydası:

İnsan o hal üzerindeyken yani Allah'ı görür gibi, hisseder gibi olduğu o zaman, günah işleyemez. Allah'ın razı olmadığı şeyleri yapamaz, namazda huşu ile namaz kılmasına ve Allah'ı karşısında hisseder gibi, Allah'tan başka bir şey düşünemez. Allah ile arasında gerçek muhabbet oluşur, saygı oluşur. Tasavvufun amacı da zaten insana bu halleri kazanmasında yardımcı olmaktır. Benim bir dakika yaşadığım o hali günün bir çok vaktinde yaşayan Allah dostlarının hallerini geldikleri makamları düşünebiliyor musunuz?

Şimdi bu hali yaşamayan Selefi görüşü üzere olduğunu iddia edenlere nasıl anlatabiliriz ki. Onlar bu şeytandır deyip işin içinden çıktığını zannederler. Gerçi günümüzde tarikat dersi yapanların çoğu bu hal ve diyer halleri makamları yaşamıyor, bilmiyorlar. Çünkü ben o hali yaşadığım zaman et sucuk salam pastırma yemezdik. Kola ve diyer içecekleri içmezdik. Ekmeğin

mayası bira mayasından yapıldığı için özel yapılan ekmeklerden yerdik. Hayvan yavrularının kursaklarından yapılan maya ile mayaladıkları hayvan sütünün peynirini, kesimi şüpheli olduğu için yemezdik. . Bunun gibi şüphelilerden uzak durduk

Televizyon internet seyretmezdik. Munazara,tartışmalardan uzak dururduk. Sonuç olarak beş vakit namaza bir beş vakit de nafil namaz ekleyip teheccüd namazları kılardık. Pazartesi perşembe oruç tutardık. Günde beşbin defa la ilahe illallah ve başka zikirler ederdik meyhanelere futbol sahalarına gider emr-i bil-maruf nehy-i ani'l-münkeryapardık. Kafirlerle her şeyimizle muhalefet eder onlara benzemezdik. Gafletli insan ve ortamlardan uzak dururduk. Sunnetleri tatbik ederdik.

işte bunları yaptığım zaman ben bu hali yaşadım. Şimdi ise o şüphelilerin çoğunu yiyiyorum televizyon, internet var, munazara tartışma var. Bırakın Allah (Celle Celalühü) hissetmeyi namazda kaçınıcı rekattayım onu bile şaşıriyorum. Onun için günümüzde tarikat dersi yapanların çoğu Allah dostlarının yaşadıkları halleri ve ulaştıkları makamlara ulaşamamış yaşayamıyor olabilirler. Günlerini Müslümanlarla munazara edip Müslümanları tekfir etmekle geçiren, belli sayıda zikir etmeyen, Selef'in yolundan gitiğini söylediği halde bazı namazların sünnetlerini her zaman kılmayan, Resûlullah (Aleyhisselâm), namazı benim kıldığım gibi kılın buyurmuştur. O, başı açık namaz kılmamıştır. Böyle olduğu halde başlarına bir takke bile koymadan namaz kılanlar bu konuda kime uydukları da belli olmayan insanlar nasıl anlasıl bu halleri.

Demir ustaları demiri yüksek sıcaklıkta eritip koyu akıcı bir maddeye dönüştürdükten sonra o demiri değişik hallere şekillere sokuyorlar. İşte kalp ruh ustaları da o kalbi bir çok metotlarla eritip halden ale sokarlar. Bunu anlayan anlar anlamayan yalanlar. Ben o yaşadığım o ışık olayında manevi şarhoşluk, korku, çaresizlik ve sevinçli haldeyken ben şu sözlerden birini söyleseydim: "Vücudumda Allah'tan başkası yoktur"; "Evimde Allah'tan başkası yoktur"; Allah evin tavanından tecelli etti, Allah'ın nurunda kayboldum ya da Allah (Celle Celalühü) ile beraberim gibi, zahirde küfür olan bu sözleri söyleseydim, sonra o halden kurtulduktan insanlar beni uyarıp sen böyle, şöyle küfür sözü söyledin deselerdi, ben hemen tövbe edip o sözleri kendimde değilken söyledim, derdim.

İmam-ı Rabbani Hazretleri ve birçok Allah dostları, veliler tecelli ile ilgili bazı halleri ve o haldeyken söylediklerinden dolayı o hallerden kurtulduktan sonra tövbe etmişlerdir. Asırlar sonra o tövbe etmiş Allah dostlarını adam kazanmak tasavvufu kötülemek için hala tekfir edenler var. Onlar bu hatalarının farkına varıp ne zaman tövbe edecekler. Görülen Allah (Celle Celalühü) değildir. Gördüm diyen gördüğünü Allah (Celle Celalühü)'ın zatı olduğunu iddia etmiyor ki! Görülen ne o zaman? Görülen bir mağranın içinde kalmış, güneş ışığı görmemiş bir insanın, bir delikten mağaraya giren güneş ışığını görünce, sevincinden güneşi gördüm, güneşi gördüm demesi gibidir.

Eğer o ışık süzmesi, bir taşa, bir ağaca, bir insanın üzerine gelip kapladıysa, ben güneşi taşa, insanda, ağaçta gördüm de diyebilir o kişi. Hâlbuki gördüğü gerçek güneş değildir, hiç alakası yoktur.

Gerçek güneş: Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığı, yaklaşık olarak 149.600.000 kilometredir. Güneş'in merkezindeki sıcaklığın 15 milyon derecenin üzerinde olduğu tahmin ediliyor. Bu sıcaklık yüzeyde 5.500 derecedir. Güneş % 70 hidrojen, %20 helyum ve %5 de diğer elementlerden oluşur. Güneş'te hidrojenin helyuma dönüşmesi sırasında (füzyon – erime birleşme) büyük bir enerji ortaya çıkar. Saniyede 600 milyon ton hidrojen helyuma dönüşür. Bu da her saniye Güneş'in 4.5 milyon ton hafiflemesine yol açar. Güneş'teki füzyon olayı sonucunda sürekli patlamaların olur.

Kızıl kırmızımsı bir alev, 15-20 bin km yükselir ki, bu olaya Güneş fırtınası da denir. Güneş Dünya'nın en az 1 milyon katıdır. Güneş ışınları Dünya'ya yaklaşık 8 dakikada gelir. Yani biz Güneş'e baktığımızda, onun 8 dakika önceki halini görürüz.

Gördüğünüz gibi, mağaradaki insanın güneş dediği, bir delikten içeri sızan ışık gerçek güneş değildir. Bu tür söyleyiş özelliklerine edebî sanatlarda mecaz-ı mürsel (ad aktarması) denir. Gerçek güneşin bir zerresi yansımasıdır. İşte Allah (Celle Celalühü) ağaca, insana tecelli ettiği zaman bunu gören insanın, Allah (Celle Celalühü) insanda şurada burada gördüm demesi de bu güneş meselesi gibidir. Görülen Allah (Celle Celalühü) değildir, Onun yansıması, nurudur. Gördüm diyenlerin kitaplarına sohbetlerine baktığınızda, onlar da görülenin Allah (Celle Celalühü) olmadığını söylemektedirler.

Benim yaşadığım o hal, herkesin başına gelebilecek bir olay, cem makamı değil. Ya cem makamında olan o Allah dostları neler yaşamış, düşünebilmek bile zor. Onlar da cem makamındayken yukarda belirttiğim ya da daha anlatması ve anlaşılması zor hallerden dolayı zahirde acayip küfür gibi gözüken sözler söylemişlerdir. Bazısı hariç o halden kurtulduktan hemen sonra o sözlerinden dolayı tövbe etmişlerdir.

Bu hâl bana şeytandan da olabilir. Şeytanın hilesi çok, birçok insanı böyle olaylarla kendine hizmet ettirmiştir. Ayağını kaydırmıştır. Ama o hali yaşasaydınız, kesinlikle şeytandan olmadığını bilirdiniz. Varsayalım şeytandan olsun, eğer öyleyse şeytan bana namazda ve diğer zamanlarda Allah'ın huzurunda nasıl durulur, onu öğretmiş oldu. "Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır" sözü burası için söylenmiştir. Yani tarikatte başa gelebilecek bu olayları hocasına anlatmayan aldanabilir. Bu olayları yaşamış şeyhine, o olayı anlatan şeytanın oyununa gelmez. Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır. Bu söz tarikat içinde olanlar için söylenmiştir.

Fakat dünyevi ve uhrevi işlerimizde bize doğruyu, yanlışını anlatacak bir şeyh, bir öğretmen veya dalında uzmanlaşmış bir insana ihtiyaç duyarız.

SONRAKİ BÖLÜMDE "ALLÂH'IN CELLE CELÂLUHÜ TECELLÎ ETMESİ"